

Jeg vil også sige, at jeg er enig i det, som hr. Henrik Dam Kristensen sagde, om, at vi har et særligt ansvar for – også i vores udvalg og måden at arbejde sammen på – at de regler, vi så også vedtager i forretningsordenen, håndhæves, og at det i virkeligheden respekteres af alle, uanset om man er menigt medlem, om man er ordfører eller man er minister.

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg selvfølgelig også er enig i, at det, der er det primære for os alle sammen, er at give vores arbejde indhold, og det jo det, vi forsøger at debattere i dagligdagen. Så heller ikke her er jeg uenig.

Jeg vil sige tak for den ikke overraskende brede opbakning til Præsidiets og Udvalget for Forretningsordenens indstilling til regler for vores daglige arbejde. Tak for det – og tak, formand, for taletiden.

Kl. 13:19

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg konstaterer, at den sidste taler overholdt taletiden.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Forslaget går nu direkte til anden (sidste) behandling.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget (Nedsættelse af et ligestillingsudvalg).

Af Lone Dybkjær (RV), Julie Rademacher (S), Pernille Vigsø Bagge (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 26.02.2009).

Kl. 13:19

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver ordet til fru Inger Støjberg som ordfører.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Inger Støjberg (V):

Når vi i dag førstebehandler beslutningsforslag B 114 om at nedsætte et ligestillingsudvalg i Fol-

ketinget, er det jo ikke første gang, det er nærmere blevet sådan en tilbagevendende begivenhed, idet kredsen af forslagsstillere har foreslået det her flere gange.

Men det, at forslaget faktisk er blevet fremsat én gang årligt her gennem de sidste 3 år, ændrer ikke på Venstres holdning. Vi er fortsat imod, at der nedsættes et ligestillingsudvalg i Folketinget. Vi mener, at ligestillingspolitik er en så universel størrelse, at det er noget, man skal være opmærksom på i al lovgivning, ligesom man skal være opmærksom på menneskerettigheder og miljøkonsekvenser og økonomiske konsekvenser og selvfølgelig ikke mindst på, at grundloven er overholdt. Ja, vi mener faktisk, at ligestillingens konsekvenser er nogle, man hele tiden bør overveje.

Jeg må indrømme, at jeg ikke tror et hak på, at ligestillingen i Danmark bliver hverken større eller mindre af, at der nedsættes et ligestillingsudvalg i Folketinget. Ligestilling er noget, man som folketingsmedlem bør være opmærksom på i sit daglige virke. Ja, jeg frygter faktisk, at hvis vi nedsætter et ligestillingsudvalg, vil det være det samme som at gøre ligestillingen en bjørnetjeneste i ordets oprindelige betydning. For nedsætter vi et ligestillingsudvalg, parkerer vi så at sige ligestillingen der, og så er det pludselig ikke længere noget, man behøver at gå og tænke over, når man ser på lovgivning i alle andre udvalg, for så tager ligestillingsudvalget sig jo af det.

Der er oplistet en række lovforslag i beslutningsforslagets bemærkninger. Når jeg kigger dem igennem, kan jeg faktisk ikke få øje på et eneste, hvor ligestillingen ikke har haft en central betydning og en central plads i debatten. Så heller ikke her ser jeg en begrundelse for at nedsætte et ligestillingsudvalg.

Sluttelig vil jeg blot gentage, at Venstre ikke kan støtte forslaget, og jeg opfordrer til, at ethvert medlem af Folketinget i sit daglige arbejde sikrer ligestillingen i Danmark, på lige fod med at man sikrer, at alle de andre hensyn, der skal tages i det daglige arbejde her i Folketinget, tages.

Kl. 13:22

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg beder ordføreren om at blive stående. Så er det fru Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:22

Lone Dybkjær (RV):

Jeg ved ikke, om jeg skal takke Venstres ordfører, for jeg er jo i hvert fald ikke enig i indlægget.

Jeg synes, at det interessant, at ordføreren ligefrem nævner miljøkonsekvenserne, for det er jo rigtigt, at de skal med i lovgivningen, men derfor har vi stadig væk et Miljøudvalg.

Der er jo meget stor forskel på, om man skal tage det med ind i alle lovforslag, som man behandler, og på, om man har en samlet vurdering ét sted. Og det er jo sådan set det, der er meningen, nemlig at man kan samle noget viden ét sted. Vi har netop i dag i en anden sammenhæng i det internationale ligestillingsudvalg diskuteret, hvor utilfredsstillende det er, at de her ligestillingsforslag bliver sendt alle mulige steder hen, for på den måde opnår vi altså ikke en samlet vurdering. Kan ordføreren i det mindste ikke godt se, at der kan være en fordel ved det?

Kl. 13:23

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:23

Inger Støjberg (V):

Nej, det kan jeg faktisk ikke se at der skulle være en fordel ved. Jeg synes tværtimod, som jeg også nævnte i mit indlæg, at det kan være lidt problematisk at få et ligestillingsudvalg, for jeg har en frygt for, at rigtig mange folketingsmedlemmer vil læne sig tilbage og tænke: Nå, nå, det er noget, Ligestillingsudvalget tager sig af, så behøver jeg ikke længere i mit daglige arbejde at overveje, om det her lovforslag nu også sikrer, at der er en god ligestilling i Danmark, og om det betyder, at det bliver et fremskridt eller et tilbageskridt for ligestillingen.

For mig er det her noget, man skal overveje og gøre op med sig selv i forbindelse med enhver lovgivning.

Kl. 13:24

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Lone Dybkjær (RV):

Selvfølgelig skal man overveje det og gøre det op med sig selv i forbindelse med enhver lovgivning. Men hvis man kigger på andre udvalg, lad os bare tage miljøudvalget og miljøspørgsmålene, vil jeg sige, at det jo vel altså også er sådan, at mange oplever – vil jeg tro – at netop det, at der er miljøordfører, betyder, at når man så behandler forskellige andre lovforslag, vil miljøordføreren tage ordet og spørge, om man er opmærksom på de og de ting, som man jo ikke nødvendigvis behøver at være opmærksom på, fordi man ikke sidder med en speciel faglig viden.

Det er bare det, som man kan opnå ved at få tingene samlet i et ligestillingsudvalg.

Kl. 13:24

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:24

Inger Støjberg (V):

Jeg vil sige, at omvendt er det jo sådan, at vi i Venstre f.eks. også har en ligestillingsordfører, som selvfølgelig har en særlig opgave i hele tiden at være opmærksom på ligestillingen. Men det at parkere det i et udvalg, tror jeg ganske enkelt vil få mange folketingsmedlemmer til at læne sig tilbage og tænke: Nå, nå, det er der sådan nogle ligestillingsfreaks, der tager sig af. Og det er netop den situation, vi skal undgå. Vi skal ikke have ligestillingsfreaks til at arbejde med ligestilling, nej, det er noget, alle 179 medlemmer af Folketinget skal arbejde med hver eneste dag.

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Undskyld, det er mig, der har været uopmærksom, det beklager jeg meget. Fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Kl. 13:25

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nej, formanden må undskylde, det var mig, der var sent ude.

Når det nu ikke skal være op til ligestillingsfreaks at beskæftige sig med ligestilling i et ligestillingsudvalg, vil jeg da gerne høre, hvornår ordføreren selv sidst har tænkt ligestilling ind i et lovforslag, som ordføreren har været med til at behandle i et udvalg.

Kl. 13:25

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Inger Støjberg (V):

Jamen ligestilling er jo noget, som man skal gøre op med sig selv i hvert eneste lovforslag. Det er da noget, man skal tænke på. Det er da en universel størrelse ligesom menneskerettigheder og alt muligt andet, når man sidder med en lov. Så det gør jeg altså hver eneste dag.

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Pernille Vigsø Bagge for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Så vil jeg bare gerne have et konkret eksempel på, at ordføreren her inden for det sidste stykke

tid aktivt har arbejdet med ligestilling i et eller andet udvalg i Folketinget.

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Inger Støjberg (V):

Det kan jeg da sagtens give fru Pernille Vigsø Bagge. Det var rent faktisk sådan, at jeg var ordfører på tronfølgeoven, og der diskuterede vi da ligestilling i stor stil.

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi har jo et Miljøudvalg i Folketinget. Betyder det så, at der ikke er nogen andre politikere, der tænker i miljø, fordi det der med miljøet bare er overladt til de der miljøfreaks i Miljøudvalget?

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:26

Inger Støjberg (V):

Nej, det gør det ikke, men det var blot et eksempel på, at miljø også er en størrelse, som kommer til at indgå, og som indgår i al den lovgivning, der gennemføres her i Folketinget. Jeg kunne såmænd sagtens opliste andre ting. Nu oplistede jeg også sådan noget som økonomiske forhold og menneskerettigheder og nævnte grundloven, så fru Johanne Schmidt-Nielsen må jo også sådan prøve at kaste sig over andre emner.

Kl. 13:27

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Grunden til, at jeg spørger, er ordførerens argument for, at vi ikke skal have et ligestillingsudvalg, på trods af at vi jo er håbløst bagud med ligestillingen i Danmark, og på trods af at regeringen sådan cirka ingenting har gjort for ligestilling i de 8 år, regeringen har haft magten. På trods af den situation siger ordføreren altså, at vi ikke har brug for et ligestillingsudvalg, og argumentet er, at hvis man laver et ligestillingsudvalg, vil det faktisk være dårligt for ligestillingen, fordi alle de andre så dropper at tænke på ligestilling.

Miljø er også noget, som vi alle sammen skal tænke med og tænke ind hele tiden. Men ordføreren mener altså ikke, at det er et problem, at der er et Miljøudvalg, og de der miljøfreaks bare sidder i Miljøudvalget, og så glemmer alle de andre at tænke på miljø. Altså, der må være en vis sammenhæng i argumentationen. Ordførerens argument gælder altså kun for ligestilling og ikke for miljø.

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Inger Støjberg (V):

Nej, det gælder såmænd ikke kun for ligestilling og ikke kun for miljø. Nu tror jeg jo nok, at selv fru Johanne Schmidt-Nielsen må indrømme, at bare mængden af lovforslag på miljøområdet er noget større, end den er på ligestillingsområdet.

Derudover vil jeg blot sige, at jeg er fuldstændig uenig med Johanne Schmidt-Nielsen i, at det går så skidt med ligestillingen i Danmark, og jeg er lodret uenig med ordføreren i, at det skulle gå dårligere under den borgerlige regering. Altså, sikke dog noget pjat.

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 13:28

Julie Rademacher (S):

Da regeringen kom til i 2001, afskaffede man Videnscenter for Ligestilling. Det var det første eksempel på et tilbageslag for ligestillingen, da den borgerlige regering kom til, så det er simpelt hen ikke sandt. Det er gået tilbage for ligestillingen, siden den borgerlige regering kom til.

I den her folketingssamling har vi, siden jeg blev valgt i 2007, oplevet, at der er blevet lavet et lovforslag, hvor man har ændret ét ord i en gammel lov fra 1980'erne, så det er jo ikke, fordi den borgerlige regering har tonsvis af nye progressive forslag på ligestillingsområdet.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvorfor man så i andre parlamenter netop har et ligestillingsudvalg for at kunne koordinere det her, og om det ikke var noget, som fru Inger Støjberg måske rent faktisk kunne overveje som en dagsorden, der var værd at prioritere og også ned-sætte et udvalg her.

Kl. 13:29

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Inger Støjberg (V):

Nej, det var sådan set det, jeg sagde i min tale. Jeg mener absolut ikke, der er behov for at få et ligestillingsudvalg. Jeg mener, det er noget, vi skal arbejde med hver eneste dag. At andre parlamenter rundt omkring i verden skulle have nedsat et ligestillingsudvalg – eller at enkelte andre parlamenter har det – er jo altså ikke ensbetydende med, at det er den allerbedste idé i hele verden.

For mig er ligestilling noget, man skal arbejde med hver eneste dag. Og apropos det center, som fru Rademacher nævnte, var der efter min bedste overbevisning ikke længere grund til at have et som det.

Kl. 13:29

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:30

Julie Rademacher (S):

Så må fru Inger Støjberg bare indrømme, at det jo er, fordi den borgerlige regering ikke vil prioritere ligestillingsindsatsen. Man har en ligestillingsminister, men hvorfor i alverden har man det, når man ikke vil have et ligestillingsudvalg her i Folketinget? Det giver jo ikke nogen mening. Alle partierne har jo også ligestillingsordførere, så hvorfor må vi ikke få et udvalg, hvor vi kan mødes og rent faktisk sætte dagsordenen? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Kl. 13:30

Men jeg vil godt gentage det spørgsmål, som fru Pernille Vigsø Bagge stillede, nemlig: Hvor når har fru Inger Støjberg sidst beskæftiget sig helt konkret med ligestilling?

Kl. 13:30

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:30

Inger Støjberg (V):

Rent lovgivningsmæssigt var det meget apropos i forbindelse med tronfølgeoven, hvor ligestilling var et væsentligt element i debatten, men ellers kan jeg sige til fru Julie Rademacher, at vi oven i købet selv har været til et møde om ligestilling her for nylig, så ligestilling er da noget, jeg diskuterer meget, meget ofte. Det har en central placering.

Men derfra og så til at man skal have et udvalg – jeg var ordfører under den tidligere familie- og forbrugerminister, og dengang var der sandelig heller ikke et udvalg, der hed familie- og forbrugerudvalget her i Folketinget, så man

kan slet ikke gøre det op på den måde og sige, at bare fordi der er en minister, skal der også være et udvalg. Tingene hænger ikke sammen på den måde, må jeg sige til fru Julie Rademacher.

Kl. 13:31

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren, og så er det fru Julie Rademacher som ordfører.

Kl. 13:31

(Ordfører)**Julie Rademacher (S):**

Mange tak. Det er selvfølgelig Præsidiet og Folketinget, der skal beslutte, om der skal oprettes et ligestillingsudvalg eller ej, og desværre ser det ud til, at vi ikke har flertal for det, fordi de borgerlige ikke ønsker det og ikke vil være med.

Men hvorfor er det egentlig, vi skal have et ligestillingsudvalg i Folketinget? Hvorfor er det vigtigt at prioritere det? Jeg mener, det er vigtigt at få et ligestillingsudvalg, hvor vi kan diskutere ligeløn, pension, vold mod kvinder og sågar vold i familien og ikke mindst kvinders repræsentation i politik. Jeg vil faktisk gerne rose ligestillingsministeren, fordi hun indkaldte til et møde, hvor vi skulle tale om, hvordan vi fik kvinder flere kvinder i kommunalpolitik. Nu har vi talt om det, og det er også på tide, vi får gjort noget ved det, og derfor vil vi gerne have et ligestillingsudvalg i Folketinget.

Men ligestilling handler også om andet end traditionelle kvindesager. Moderne ligestilling her i 2009 handler også om mænd – mænds ret til barselorlov, ja, sågar mænds identitet. I øjeblikket er der rigtig mange mænd, der bliver fyret, og det tager hårdt på dem; det kan vi læse på forsiden af Urban i dag. Moderne ligestilling her i 2009 handler bl.a. også om homoseksuelles og handicappedes rettigheder. Sidste uge havde vi en sag her i Folketingssalen om netop homoseksuelles ret til adoption, som vi går ind for.

Moderne ligestilling her i 2009 handler om at finde en balance mellem kvinder og mænd for at sikre velfærd og trivsel. Jeg mener i høj grad, vi skylder befolkningen, at vi rent faktisk herinde sætter de emner på dagsordenen, som vi også taler om derude, og derfor vil jeg arbejde for og meget kraftigt indstille, at vi får et ligestillingsudvalg her i Folketinget, for vi er rent faktisk ikke bange for at diskutere ligestilling.

Kl. 13:33

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren, og så er det fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:34

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Venstrefløjten her i Folketinget har i forening fremsat dette beslutningsforslag om at nedsætte et ligestillingsudvalg, og når vi i dag behandler dette forslag, vil jeg lige bemærke til de flittige seere, som følger debatten derhjemme, at vi jo allerede har et udvalg, som ligestilling hører under, her i Folketinget. Sådan som forslaget lyder, kunne man jo tro, at der ikke var et udvalg, som tog sig af ligestilling, men det er ikke helt korrekt. Ligestilling hører allerede i dag hjemme i Det Politisk-Økonomiske Udvalgs regi.

Dansk Folkeparti finder det rigtig godt, at der er et udvalg i Folketinget, som tager sig af ligestilling, hvorfor vi heller ikke finder det nødvendigt at opfinde et nyt udvalg til at tage sig af det samme. Dansk Folkeparti finder det dog vigtigt, at man som borger nemt kan finde ud af, hvor ligestilling hører hjemme, hvis man ønsker at henvende sig til det udvalg i Folketinget, som arbejder med området, og derfor har vi ytrønst om, at det klart fremgår af Folketingets hjemmeside, hvilket udvalg ligestillingsområdet hører under.

Af Folketingets hjemmeside fremgår det, at ligestilling hører under netop Det Politisk-Økonomiske Udvalg, og det er godt. Men vi mener, det godt kunne fremgå endnu tydeligere, hvorfor vi også under udvalgsbehandlingen vil spørge ind til dette hos ministeren for ligestilling. Det kan ikke være mange skriblerier på tastaturet og klik på computermusen, der skal til for at imødekomme netop dette ønske.

Når det så er sagt, vil jeg også slå fast, at vi i Dansk Folkeparti mener, at udvalg i Folketinget skal nedsættes efter et folketingsvalg samt efter aftale mellem partigruppernes formænd og ikke efter en politisk debat om et beslutningsforslag her i Folketingssalen. Vi frygter, at konsekvensen kan blive, at der går inflation i antallet af udvalg, hvis vi blot kan nedsætte dem ved at behandle forslag herom i Folketinget.

Dansk Folkeparti kan med disse bemærkninger ikke støtte forslaget, men i behandlingen af forslaget vil vi selvfølgelig spørge ind til ministeren om det, jeg også nævnte før om at tydeliggøre på Folketingets hjemmeside, hvor ligestilling som sagsområde hører hjemme.

Kl. 13:36

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:36

Lone Dybkjær (RV):

En mere faktuel oplysning: Det hjælper jo ikke meget at spørge ministeren, for ministeren har sådan set ikke noget som helst at gøre med Folketingets forretningsorden. Det er bare en faktuel ting. Det er også derfor, at der ikke er nogen minister her.

Det, som jeg gerne vil spørge fru Pernille Harpsøe om, er, om fru Pernille Harpsøe – undskyld, fru Marlene Harpsøe, det jeg beklager virkelig – så vil acceptere, at der kommer til at stå Det Politisk-Økonomiske Udvalg og Ligestillingsudvalget. For jeg har forstået, at det er en af de ting, som bl.a. Dansk Folkeparti har blokeret for i forbindelse med ændringen af forretningsordenen. Jeg vil gerne sige, at hvis det er noget, der kan ske, om jeg så må sige, med en hensigt om, at det kommer efter næste valg, er o.k. for mig, for så er det et skridt frem.

Men det har ikke været sådan, at Dansk Folkepartis indstilling var, at man måtte få lov at skrive ordet ligestilling i forbindelse med Det Politisk-Økonomiske Udvalg, men det vil jo være en klargøring, sådan at når folk henvendte sig, vidste de, at det var det udvalg, de henvendte sig til.

Kl. 13:37

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:37

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for den faktuelle oplysning. Spørgeren har helt ret: Desværre er der ikke nogen minister til stede i salen i dag. Det er klart, at vi jo stadig væk har en udvalgsbehandling, og jeg vælger så under den udvalgsbehandling at stille et spørgsmål til fru Karen Jespersen.

Hvis man så siger, at det skal hedde Det Politisk-Økonomiske Udvalg og Ligestillingsudvalget, er jeg og Dansk Folkeparti åbne over for at diskutere, om det er selve navnet, der skal ændres. Vi er åbne over for at diskutere, hvor det er, vi kan gøre informationen til borgerne bedre. Jeg synes, at borgerne har krav på at vide, hvor ligestilling hører under her i Folketinget. Så vi er åbne over for det.

Kl. 13:38

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Lone Dybkjær (RV):

Så vil jeg tillade mig at gå ud fra, at fru Marlene Harpsøe faktisk taler på Dansk Folkepartis veg-

ne, for Dansk Folkeparti har i præsadiesammenhæng vetoet, at det kom til at hedde Det Politisk-Økonomiske Udvalg og Ligestillingsudvalget.

I det øjeblik begrebet ligestillingsudvalget kommer – og for min skyld må man gerne spørge ministeren, men jeg tror, at ministeren bare vil svare, at ministre ikke må blande sig i Folketingets arbejde – ville vi opnå det, når vi diskuterer f.eks. EU-ligestilling, Beijinghandlingsplan, opfølgning i FN på krigskonflikter og sådan noget, hvor der jo også er resolutioner vedrørende kvinder, eller vurderingen af f.eks. CEDAW, at vi jo ville have et sted, hvor vi kunne sende det materiale hen.

Problemet er i dag, at der ingen er, der aner, hvor vi skal sende det materiale hen, og det vil i sig selv være en kæmpefordel, hvis der stod »Ligestillingsudvalget«, så man på den måde kunne sende det signal udadtil: Kære venner, det er her, man skal sende materialet hen. Det er her, det bliver samlet. Om der så også er andre udvalg, der skal have det, kan det sted jo vurdere.

Kl. 13:39

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke lige helt forstod sammenhængen. Først vil jeg sige, at det at sende noget materiale, der omhandler ligestilling, et sted hen i et udvalg her i Folketinget ikke burde være det store problem. Det mener jeg ikke at det bør være. Netop på Folketingets hjemmeside fremgår det rent faktisk under Det Politisk-Økonomiske Udvalg, at ligestilling hører under det. Så det burde ikke være svært, hvis man har øjnene åbne.

Noget andet, som jeg også gerne lige vil have lov til at sige, er, at vi også skal passe på med bare at lave et udvalg, hvor alt, der har bare det mindste med ligestilling at gøre, kommer igennem. For jeg mener, som også fru Inger Støjberg fra Venstre har gjort rede for, at vi alle i det daglige selvfølgelig skal indtænke ligestilling. Det er lige meget, om det så er i Arbejdsmarkedsudvalget eller Retsudvalget, som jeg selv sidder i, hvor vi ofte har retspolitiske spørgsmål, som også omhandler ligestilling, oppe. Så jeg synes, det ville være forkert, hvis alle retspolitiske spørgsmål, som har noget med ligestilling at gøre, fremover kun skulle op i et ligestillingsudvalg.

Kl. 13:41

Første næstformand (Svend Auken):

Nu er det netop fru Pernille Vigsø Bagge. Værsgo.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Mange tak. Det her forslag taler jo fuldstændig for sig selv. Det er klart, at vi har et problem, som man også kan læse i bemærkningerne, i og med at vi ikke har et ligestillingsudvalg i Folketinget. Det skal vi have, fordi ligestillingsloven er over 30 år gammel, og selv om den siger, at man skal tænke ligestilling ind i al forvaltning og i al offentlig myndighed, bliver det ikke overholdt selv her over 30 år efter. Der er så mange gode grunde til, at vi også fra Folketingets side kunne oppe os gevaldigt, også i forhold til mainstream i de enkelte fagudvalg i forhold til ligestillingsspørgsmål – ingen tvivl om det.

Men det, at vi her hører, at Venstres ordfører bl.a. siger, at man ikke tror på, at ligestillingen fremmes af et ligestillingsudvalg, er ærgerligt, for det skal jo ikke være et trosspørgsmål. Det skulle jo gerne være sådan, at vi kunne være rimelig sikre på, hvilket jeg også synes at bemærkningerne her til forslaget dokumenterer, at får vi et ligestillingsudvalg, får vi også et forum, hvor folk ved, hvilke forslag der skal behandles, og hvordan vi kan tage fat på de ting, der rører sig.

Derfor har vi fremsat det her forslag, og jeg synes, det er meget, meget ærgerligt, at vi skal fremsætte det igen og igen uden at kunne få lydhørhed for, at vores ligestillingspolitik i det her land altså skal forestille at være mainstream, men uden at være det, at vores ligestillingslovgivning ikke virker, og at vi stadig væk har forslag, der sådan flyver rundt uden ankersnor til et bestemt sted. Tak.

Kl. 13:42

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Helge Adam Møller.

Kl. 13:42

(Ordfører)

Helge Adam Møller (KF):

Som i hvert fald en af de tidligere ordførere har nævnt, er det jo ikke bare anden, men også tredje gang inden for en kortere årrække, at vi behandler det her forslag. Der er nogle små nuancer i bemærkningerne, og det er fair nok. Men den konservative holdning er ikke skiftet i for-

hold til de to andre gange – selv om jeg indrømmer, at jeg efter at have hørt de første tyve minutter af debatten og læst forslaget en gang til er blevet lidt i tvivl, for der kunne måske være grund til alligevel at have sådan et ligestillingsudvalg. For når man nu sidder og kigger på, hvem det er, der har fremsat det, konstaterer jeg jo, at det er uhyggelig skævt. Der er kun to mænd og seks kvinder. Og når man ser på ordførerne for de otte partier, vil man se, at der igen kun er to mænd og seks kvinder. Hvordan søren skal det nu gå at få en seriøs behandling, når vi ikke engang der kan skabe ligestilling?

Men jeg indrømmer efter at have tænkt det nærmere igennem, at det faktisk ikke giver mig noget problem, for jeg synes helt ærligt ikke, at det kommer an på, om det er fru Lone Dybkjær, der er ordfører på det her, eller om det er hr. Niels Helveg Petersen eller hr. Morten Helveg Petersen, eller om det er en kvinde eller en mand fra Venstre. Det er det enkelte folketingsmedlem og de holdninger, som han eller hun har, det kommer an på, og det har altså ikke noget med kønnet at gøre. Derfor har jeg det fint med det, om der så havde været ti kvinder som forslagsstillere, eller om der havde været otte mænd som ordførere. Det er bare sagt for at sige, at jeg altså er imod.

Når jeg ganske kort vil begrunde, ud over hvad vi har sagt tidligere, er det, fordi vi i den konservative folketingsgruppe vil kæmpe for ligestilling og for lige muligheder. Det skal ingen være i tvivl om. Men hvis vi parkerer den slags temaer i et enkelt udvalg her i Folketinget, som forslaget jo går ud på – der skal være ét udvalg, som koncentrerer sig om det, ligestillingsudvalget – mener vi faktisk, at vi får en dårligere ligestillingsdebat, for så parkerer man jo alle de spørgsmål henne i et enkelt udvalg og til de 17 medlemmer, hvis der er det, og så kan man ligesom sige, at det ikke er noget, der kommer de øvrige 162 folketingsmedlemmer ved, for det klarer de henne i ligestillingsudvalget.

Forslagsstillerne lister meget rigtigt de temaer op i den række af beslutningsforslag, som har været behandlet i Folketinget inden for de sidste 2 år, som har relation til ligestilling. Jeg kan bare nævne, at det bl.a. er tronfølgeoven, det er kønssammensætningen i offentlige udvalg, det er ligestilling vedrørende præster i folkekirken, og det er færre mænd på topposter. Nej, det var for øvrigt ikke det, det hed, det hed flere kvinder på topposter, men det betyder så også færre mænd. Det har jeg det fint med, hvis man bare

hver gang vælger den, som er dygtigst og bedst egnet. Kommer der så 75 pct. kvinder, så er det ikke noget problem. Det skulle jeg hilse og sige også fra mine 3 søstre. Men alle de forslag, der er listet – de fire, jeg nu har nævnt, og de øvrige fire, der står på side 3 – har jo været behandlet i forskellige udvalg her i Folketinget. Som jeg husker debatterne – jeg har ikke hørt dem alle otte – var ligestillingsaspektet jo også med inde både i udvalgsbehandlingen og i drøftelserne her i Folketingssalen, selv om det ikke var et enkelt udvalg, der beskæftigede sig med det.

Konkluderende kan jeg sige, at jeg altså frygter, at man får isoleret kampen for en reel ligestilling, kampen for et fundamentalt ligeværd mellem de to køn, hvis man alene opretter et særskilt ligestillingsudvalg og siger: Det er jeres opgave, det er ikke noget, de øvrige skal beskæftige sig med. Derfor vil jeg afvise beslutningsforslaget ud fra de begrundelser og de begrundelser, vi har fremført, de sidste to gange det har været behandlet i Folketinget.

Kl. 13:46

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående. Det er fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil sige til ordføreren, at jeg synes, det er helt i orden, at man er imod. Det er fair nok, og det undrer mig ikke. Det er argumentationen, der forundrer mig, for ordføreren sidder jo selv eller har siddet i Præsidiet; det kan jeg lige pludselig ikke huske. Han kender i hvert fald Præsidiet og kender altså også begrundelserne for de stående udvalg. Begrundelserne for de stående udvalg – de står i øvrigt også refereret i beslutningsforslaget – var, at man sagde, at det ville give en bedre diskussion, ved at der var en videnopsamling i de stående udvalg.

Lad os tage et eksempel: Miljøudvalget. Jeg tror, at vi alle sammen kan være enige om, at miljøet skal tænkes ind i alle sammenhænge – det er der mange der har sagt i forskellige sammenhænge – men det forhindrer ikke, at der er et Miljøudvalg, som man kan opsamle viden i, som så kan uddeles til andre.

Det er de begrundelser, jeg ikke fatter at man nu er imod. Det er fair nok, at man er imod, men jeg forstår ikke begrundelsen.

Kl. 13:47

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Helge Adam Møller (KF):

Hvis vi skulle have et udvalg, hver eneste gang der er et emne, som er interessant og relevant, og hvor man ønsker at opsamle viden, var det jo ikke et spørgsmål om at gå fra 25 udvalg, som vi har i øjeblikket, til 26 udvalg. Så var det vel et spørgsmål om at gå op til 80, 90 eller 100.

Vi har eksempelvis ikke noget børneudvalg her, vi har heller ikke noget ældreudvalg. Betyder det så, at vi ikke også diskuterer spørgsmål om børn eller ældre? Selvfølgelig gør vi det. Men ældres forhold har jo indflydelse på en lang række af de udvalg, og tilsvarende gælder det for børn og ligestilling.

Derfor mener jeg altså ikke, at vi skal have et sådant udvalg. Vi risikerer bare, at vi får nogle få, der siger: Det er vores speciale, og de øvrige folketingsmedlemmer behøver overhovedet ikke at diskutere ligestilling. Og det synes jeg ville være et tilbageskridt.

Jeg anerkender, at fru Lone Dybkjær har en anden indgangsvinkel, men det her er altså, hvad jeg mener, og hvad den konservative gruppe mener.

Kl. 13:48

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Lone Dybkjær (RV):

Nu er det jo meget konkret et udvalg vedrørende ligestilling, vi har foreslået det, og ikke alt det andet. Men altså, det er selvfølgelig – og det tror jeg at selv regeringen indrømmer – fordi vi ikke har ligestilling i dette land.

Nu kan vi altid diskutere, om det er klogt at have ti kvinder i et udvalg. Det er jeg ikke overbevist om, hvad jeg er nødt til at sige til ordføreren, lige så vel som jeg heller ikke er overbevist om, at det er klogt at have ti mænd i et udvalg. For jeg tror simpelt hen, at monokultur er dårligt, men det er en detalje.

Vi har ikke ligestilling i dette land; det tror jeg at vi alle sammen er enige om. Så er spørgsmålet, om vi ønsker at samle noget mere viden, sådan at vi eventuelt kan gøre noget ved det nogle af de steder, vi ikke har ligestilling. Det er sådan set det, det handler om.

Det, vi oplever i øjeblikket, er, at der ikke samles viden nogen steder. Hvad søren kan vi indhente af erfaringer fra andre lande, som vi kan få placeret et sted, sådan at vi alle sammen kan udnytte dem noget bedre?

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Helge Adam Møller (KF):

Det er jeg uenig i. Jeg mener, at der findes kolossalt meget viden om ligestilling. Man kan spørge, om vi udnytter den rigtigt eller forkert, eller om vi bruger den, men jeg er uenig i, at der ikke findes kolossalt meget viden.

Altså, der er jo også viden andre steder end lige i et folketingsudvalg. Hvis jeg skulle nævne et andet eksempel, kunne det være Forsvarsudvalget – jeg har endda en hel bunke viden om forsvaret – hvor der måske kun er 1 pct. af den viden, der samlet findes i Danmark, så der er altså også et liv uden for de her mure.

Jeg er meget betænkelig ved det, der kan ligge i mekanisk ligestilling, altså at der skal være lige mange af hver. Lad mig bare nævne, at vi har syv partier i Folketinget, der ligesom opfylder den gammeldags traditionelle fordeling, at de har mindst fire medlemmer og dermed er over spærregrensen, og fem af de syv partier har kvindelige ledere. Det har jeg det supergodt med, også hvis det var seks eller syv, for man vælger den, man synes er den bedste, uanset om det er en mand eller en kvinde. Hvis vi skulle have sådan en eller anden automatisk ligestilling, skulle der altså være to af partierne, f.eks. Det Radikale Venstre og De Konservative, der afskedigede vores partiformænd for at få nogle mænd. Nej tak.

Kl. 13:50

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Julie Rademacher (S):

Man kunne jo drage en hurtig konklusion og tage hr. Helge Adam Møller på ordet og sige, når han glæder sig over de kvindelige partiformænd, der efterhånden er, at vi jo har en kvindelig statsministerkandidat, og vi mener absolut, at hun er den bedste. Måske vil hr. Helge Adam Møller også tilslutte sig det udsagn.

Men det er nu mit indtryk netop fra Forsvarsudvalget, hvor jeg sidder sammen med ordføreren, at hr. Helge Adam Møller normalt ikke er så bange af sig, og derfor har jeg faktisk lidt svært ved at forstå den her ubeskrivelige frygt for et ligestillingsudvalg. Hvad er det, man er bange for?

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:51

have en eller anden minister, som er ansvarlig for det. Det er da naturligt, og det har jeg det fint med, uanset om det er en mand eller en kvinde, bare man vælger den, der er bedst egnet til jobbet.

Helge Adam Møller (KF):

Jamen det synes jeg at jeg har sagt klart. Først vil jeg sige med hensyn til den statsministerkandidat, at jeg ikke er i tvivl om, at det er den bedste kandidat, hvis man er socialdemokrat, men om det derfor er den rigtige kandidat til at blive statsminister i Danmark, synes jeg at jeg vil overlade til vælgerne.

Kl. 13:51

Kl. 13:53

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil starte med en kort kommentar til den tidligere ordfører fra De Konservative. Ordføreren siger, at det sådan set ikke er et problem, hvordan repræsentationen af mænd og kvinder er, at det ikke er et problem, om der i en politisk sammenhæng sidder mange flere mænd end kvinder eller omvendt. Det mener jeg faktisk at det er. Jeg mener, at der er en meget stor risiko for, at der opstår blinde vinkler, netop fordi fordelingen mellem kønnene i politik i mange sammenhænge er rigtig, rigtig skæv.

Med hensyn til det sidste spørgsmål, hvad var det nu, det var? (*Julie Rademacher* (S): Hvad er ordføreren bange for?). Nå ja, undskyld. Jeg er ikke bange for noget som helst, men det, jeg kunne frygte her, var, at hvis man lavede et udvalg, som hed et ligestillingsudvalg, ville det jo være naturligt for alle de 162 folketingsmedlemmer, der ikke sad i det, at sige, hver gang der var et eller andet lovforslag eller beslutningsforslag, der omhandlede lidt ligestilling, at det behøvede man ikke at drøfte i Arbejdsmarkedsudvalget, eller at det behøvede man ikke at drøfte i Uddannelsesudvalget, eller at det behøvede man ikke at drøfte i Forsvarsudvalget, fordi det jo var ligestillingsudvalget, der skulle tage sig af det.

Hvis vi f.eks. ser på vores kommuner, kan vi se, at der er 25 eller 27 pct. kvinder i kommunalbestyrelserne, og det er ekstremt lavt. Vi har 7 pct. kvindelige borgmestre, det er ekstremt lavt. Der er en stor risiko ikke bare for det åbenlyse, nemlig at der er enorme ligestillingsproblemer. Nej, der er også en risiko for, at der simpelt hen er nogle politiske vinkler, der bliver overset. Et eksempel er, at der er væsentlig flere kvinder end mænd, der bruger den offentlige transport, og der er flere mænd end kvinder, der tager bilen. Hvis det kun er mænd, der bestemmer over trafikpolitikken, er der risiko for, at der bliver prioriteret flere motorveje end busser. Derfor er det ikke ligegyldigt, hvordan kønsfordelingen er i politik.

Jeg synes, det er på tide, at vi får et ligestillingsudvalg, og årsagen er, at vi er ekstremt bagud med ligestillingen i Danmark, og det går faktisk den forkerte vej. Kvinder i Danmark tjener i gennemsnit 18 pct. mindre end mænd, på trods af at vi altså fik en lov om ligeløn i 1976. Vi har massivt færre kvindelige professorer end mandlige professorer i Danmark. Vi har under 12 pct. kvindelige professorer, og vi kan se, at udviklingen ikke rigtig bevæger sig. Sådan er det hele vejen. På stort set alle områder står vi enten stille, eller det går den forkerte vej.

Jeg tror godt, at alle partier på Christiansborg kan blive enige om, at der er ligestillingsproblemer. Det plejer i hvert fald at være sådan, at man

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Julie Rademacher for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Julie Rademacher (S):

Hvis man skal følge den argumentation helt logisk, at det er lige meget med et ligestillingsudvalg, fordi det må ligge i de andre udvalg, må det jo også være fuldstændig lige meget med en ligestillingsminister. Vi er nogle, der mener, at vi har en meget svag ligestillingsminister i Danmark i øjeblikket. Hvad mener hr. Helge Adam Møller om, at vi har en ligestillingsminister? Er det også fuldstændig underordnet?

Kl. 13:53

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:53

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo sådan, at for hvert af alle de mange hundrede politiske emner, der findes, skal man

også fra højrefløjens side er villig til at erkende, at der er problemer med ligestillingen i Danmark. Der, hvor vi bliver uenige, er, når der skal handles, for desværre har vi altså en regering med et støtteparti, der har valgt at sidde på hænderne og holde sig for øjnene og sige: Lalala, ligestillingen kommer nok af sig selv. Det kan vi bare se at den ikke gør.

Herinde på Christiansborg oplever vi gang på gang, at det ligestillingspolitiske område kastes som sådan en hjemløs bold fra den ene minister til den anden. Når vi spørger ligestillingsministeren, hvad vi skal gøre ved et ret stort problem, vi faktisk har, nemlig den manglende ligeløn i Danmark, siger ligestillingsministeren, at det er beskæftigelsesministeren, og beskæftigelsesministeren siger, at det er ligestillingsministeren. Den situation står vi meget, meget ofte i, og derfor vil et ligestillingsudvalg kunne hjælpe med at få mere fokus og mere sammenhæng i den strategi, der er på Christiansborg for ligestillingen i Danmark. Det kan bestemt ikke gå den forkerte vej, det kan kun gå fremad, hvis vi får nedsat et udvalg som det her.

Til sidst bliver jeg nødt til at tage fat i det argument, som flere ordførere har bragt på bane, nemlig at hvis man proppede ligestillingen ind i et ligestillingsudvalg, ville det faktisk være forkert, for så ville der slet ikke være nogen, der fokuserede på ligestilling. Altså, miljøpolitikken er en opgave, som vi alle sammen skal se på. Miljø er noget, alle folketingsmedlemmer skal have fokus på, og vi kan sagtens have et Miljøudvalg alligevel. Det samme gør sig selvfølgelig gældende for ligestilling.

Jeg synes, det er en skam, og jeg synes, at det er nok et udtryk for sådan lidt gammeldags vanetænkning, at man fra højrefløjens side bare afskriver ideen om et ligestillingsudvalg i stedet for at erkende, at det faktisk ikke går godt nok, og at der er brug for, at vi gør noget nyt. Og noget nyt kunne altså være at sige: Vi erkender, at der er behov for et ligestillingsudvalg i Danmark.

Kl. 13:57

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ... Undskyld, vi beder ordføreren komme tilbage. Og denne gang er det faktisk formandens fejl, for hr. Helge Adam Møller har for længst markeret sin interesse i at få en kort bemærkning, og det får han nu lejlighed til. Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Helge Adam Møller (KF):

Det er en kort bemærkning, det er ikke et egentlig spørgsmål, men det kræver forretningsordenen jo heller ikke.

Det er bare til indledningen, hvor fru Johanne Schmidt-Nielsen måske havde opfattet det, som om jeg var imod, at der var en langt bedre balance mellem mænd og kvinder, indimellem lidt flere af det ene køn end af det andet. Det er jeg bestemt ikke imod. Jeg glæder mig, hver gang jeg viser rundt hernelde og kommer ned til grundloven og kan sige, at ved valget i 1964 kom man kun op på 10 pct. kvinder og nu er vi oppe på 38 pct., og jeg siger hver gang, at jeg tror, at der om 10-15 år indimellem vil være lidt flere kvinder end mænd. Det har jeg det godt med, og derfor glæder jeg mig også over, at der nu er fem, det vil sige, at flertallet af de politiske ledere her i Folketinget er kvinder. Det er da supergodt.

Jeg tror bare ikke, at et ligestillingsudvalg vil give nogen som helst ændring. Hvis fru Johanne Schmidt-Nielsen kunne overbevise mig om, at det vil betyde en markant ændring, så vil jeg godt drøfte det, men jeg tror slet ikke, at det hænger sammen med det. Det er derfor, jeg er imod forslaget.

Kl. 13:58

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er da glad for, at ordføreren anerkender, at det har betydning – tak – at vi har en lige repræsentation af kønnene i dansk politik, for vi har meget, meget store problemer ikke mindst på det kommunale område. Jeg ville så bare ønske, at ordføreren også ville anerkende de mange øvrige problemer, vi har med ligestilling i Danmark, og anerkende, at den situation, vi står i i dag, ikke har været god nok, og at der helt åbenlyst opstår situationer, hvor ligestillingspolitikken bliver kastet fra minister til minister, og der mener jeg altså, at det i den grad ville hjælpe det her område, løfte det her område, hvis vi fik et samlet udvalg, som havde det overordnede ansvar for det her område. Og igen vil jeg sige, at ligelønnen eller måske særlig mangelen på samme jo er et skræmmende eksempel på en regering, som ikke vil tage ansvar.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Helge Adam Møller for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Helge Adam Møller (KF):

Langt hen ad vejen er vi jo enige i målet, men måske ikke i midlerne, bl.a. selve udvalget.

Jeg vil godt sige, at jeg netop med vilje ikke sagde, at jeg synes, at der skulle opnås en fuldstændig ligelig fordeling i eksempelvis politik; jeg brugte udtrykket afbalanceret. For jeg har det utrolig fint med, hvis der eksempelvis om 10 år her i Folketinget sidder 57 pct. kvinder og 43 pct. mænd, altså hvor det svinger lidt hen over midten. Det må netop ikke være sådan, at man har et udvalg på otte personer, og så skal nøjagtig de fire være mænd og de fire kvinder. Hvis der er fem dygtige kvinder og kun tre dygtige mænd, jamen så har jeg det fint med det. Det skal bare være afbalanceret. Det er skidt, hvis det kun er kvinder, og det er endnu værre – eller lige så skidt – hvis det kun er mænd. Jeg kan bedre lide udtrykket afbalanceret end det der meget mekaniske fifty-fifty.

Kl. 13:59

Kl. 14:00

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:00

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Den konservative ordfører siger noget, som jeg er meget enig i, nemlig at vi i hvert fald til en vis grænse måske nok er enige om målet – kunne jeg forestille mig – men at vi er uenige om midlerne. Og årsagen er jo nok, at Det Konservative Folkeparti faktisk ikke har nogen forslag til, hvad for nogle midler der skal bruges, for hver eneste gang oppositionen stiller konkrete forslag til redskaber, der kan hjælpe på den manglende ligestilling i det danske samfund, så bliver de stemt ned – hver eneste gang! Og man henviser som oftest til: Uh, vi skal passe på med ikke at fratage den enkelte det frie valg.

Et konkret eksempel er jo barslen, hvor vi ved, at kvinder tager en kolonorm stor del af barselorloven i Danmark. Vi ved, det er et problem i forhold til unge kvinders muligheder på arbejdsmarkedet, og jeg mener sådan set også, det er et problem i forhold til børnene. Jeg synes, det er rimeligt, at børnene, allerede når de er helt små, får en tæt relation til både deres mor og deres far. Vi ved, at man i de lande, vi normalt sammenligner os med, har rigtig, rigtig gode erfaringer med at øremærke barslen, ikke

mindst fordi det ændrer kulturen på arbejdspladserne, ikke mindst fordi det gør det væsentlig lettere for mændene at gå hen til deres arbejdsgiver og sige: Jeg vil gerne have barsel.

Så ordføreren har ret: Måske er vi enige om målet et stykke hen ad vejen, men midlerne kniber det med for regeringen.

Kl. 14:02

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:02

(Ordfører for forslagsstillerne)

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Jeg tror, at jeg vil gøre det, at jeg starter med den mandlige ordfører, som jeg er meget glad for er her i dag, og som jeg i øvrigt også har været glad for, når han optrådte som ligestillingsordfører.

En af de bemærkninger, som jeg endnu husker, var, dengang hr. Helge Adam Møller tog ordet i en ligestillingsdebat og sagde: Vi har ikke ligestilling, før halvdelen af passagererne på Ålborgflyveren om morgenen er kvinder. Jeg tror faktisk stadig væk ikke, at vi er nået dertil, men jeg synes, at det var en rigtig god bemærkning. Jeg er sådan set ikke i tvivl om hr. Helge Adam Møllers indstilling til ligestilling. Jeg tror sådan set, at hr. Helge Adam Møller mener, at ligestilling er en god ting. Problemet er bare, hvor længe hr. Helge Adam Møller vil vente på, at vi får det. Jeg tror, at det er det.

For jeg tror såmænd også, at der om hundrede år nok er lidt ligestilling her i landet, men det kniber altså lige nu, hvis vi tager område for område for område. Nu ved jeg ikke, om hr. Helge Adam Møller har haft den fornøjelse at læse ligestillingsredegørelsen, for den er jo meget faktuel i sin opbygning. Der er ikke så mange handlingsplaner, det skal vi diskutere lidt senere.

Har jeg ikke 10 minutter (*henvendt til formanden*)? (*Første næstformand (Svend Auken):* Jo).

Jeg skulle bare lige høre, for ellers skulle jeg passe på, at jeg ikke helligede al min taletid til hr. Helge Adam Møller, selv om han sådan set fortjener det, alene fordi han som den eneste mand optræder her i dag. Og når man er den eneste kvinde, får man jo tit mange komplimenter, så sådan synes jeg også, det skal være, når det er den eneste mand, der er her.

Spørgsmålet er, hvor lang tid vi skal vente. Så siger hr. Helge Adam Møller, at han glæder sig over, at der nu er 38 pct. kvinder i Folketinget,

og at han da også tror, at det om 10-15 år vil være mere end halvdelen. Man kan sige, at det må man håbe, eftersom kvinderne er i overtal i Danmark, men skidt nu med det. Det interessante er, at der de sidste 10 år ikke er sket en bønne. Vi er 38 pct., det har vi været de sidste 10 år, og det er det, vi gerne vil drøfte i et ligestillingsudvalg. Hvorfor er det gået i stå? Hvorfor har vi så få kvindelige kommunalbestyrelsesmedlemmer? Der er 25 pct. Vi kommer til senere i dag, hvorfor vi ingen kvindelige kommunaldirektører og alt sådan noget har.

Der er faktisk nogle svar, der ligger underne, hvis man kigger på det, men det kræver en særlig indsats, og det var det, som vi godt kunne tænke os f.eks. skete i et ligestillingsudvalg. Nu får vi f.eks. en interessant diskussion her i eftermiddag. Det, der er kernen, er, at den stopper der. Vi er jo f.eks. nogle, der kan komme med forskellige forslag, men det stopper der, for det er ikke alle forslag, der egner sig til lovforslagsfremsættelse, medmindre man går ind for barselorlov til mænd og al den slags eller kvoter i forbindelse med bestyrelser og sådan noget. Så er det klart, at der kommer et lovforslag. Men hvis man nu ønskede at gå en anden vej, er der ikke rigtig et forum, man kan tage det i. Og det var det, sådan et ligestillingsudvalg kunne medvirke til.

Derfor vil jeg godt bede hr. Helge Adam Møller, som jeg har været inde på tidligere, om at prøve at læse, hvad det er, som der står er meningen med det her forslag. Meningen er, at man kan få nogle lidt bedre drøftelser, end man kan normalt, fordi det foregår alle mulige steder, så man også kan inddrage ting og erfaringer fra udlandet. Det kan man ikke i øjeblikket, for man sidder og diskuterer en lille smule i Europaudvalget, når det drejer sig om europæiske ligestillingsspørgsmål. Der er jo en del diskussioner der.

Jeg må på den anden side sige, at hvis man kigger på de dagsordener, vi har i Europaudvalget – og det tror jeg formanden, der sidder i stolen i øjeblikket, kan bekræfte – kunne man godt ønske sig, at noget af det var forbehandlet, så vi ikke skulle have så store behandlinger i Europaudvalget. Så det er også det. Da en meget stor del af det her faktisk foregår i det europæiske eller i det udenlandske regi, må man sige, at et udvalg som Europaudvalget er så belastet, at man næsten ikke kan være bekendt at spørge om ligestillingsspørgsmål i det udvalg. Trods alt vil mange af os måske gerne hjem kl. 15 eller 16 om

fredagen og ikke sidde der til langt ud på aftenen. Det betyder, at der er mange emner, man ikke kan nå, og ligestilling er så et af dem.

Nu gav jeg, som jeg sagde, meget til hr. Helge Adam Møller, fordi jeg syntes, han præciserede den holdning meget godt. Men jeg forstår, som andre har været inde på, ikke, hvad hr. Helge Adam Møller er bange for. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke kan prøve det. Altså, hvorfor dog ikke gøre forsøget med at få et ligestillingsudvalg? Jeg tror ikke, at Folketinget falder sammen. Det, der har undret mig, er, at man ikke engang ville gå så vidt som til at kalde Det Politisk-Økonomiske Udvalg for Det Politisk-Økonomiske Udvalg og Ligestillingsudvalget, sådan at vi også havde et ansigt udadtil, uden at man skulle ned at læse i detaljerne, og sådan at man måske naturligt havde et sted, hvor man sendte papirer hen. Man kan måske gøre lidt op med det uden at have ordet, men jeg synes stadig væk, at det er en god ting.

Så synes jeg, at det er så interessant, at man her taler om tro, altså: Jeg *tror* ikke, det vil hjælpe noget; jeg *tror*, det bliver dårligere af det. Men hvorfor i alverden tror man det? Hvad angår miljøet, er der jo ingen, der ville drømme om, vi ikke har et Miljøudvalg, og der er ingen, der vil drømme om, at miljøet ikke skulle diskuteres i f.eks. trafikspørgsmål og alt muligt andet. Men derfor kan det da være meget godt, at der måske er nogle, der har en anelse mere viden, end almindelige folketingsmedlemmer trods alt kan opfange på alle områder. Det er jo sådan set det, det handler om.

Det er nøjagtig det, som man selv lavede herinde i Folketinget, da man vedtog de stående udvalg. Det er jo det, der står, og som jeg har citeret i forslaget, fordi jeg synes, at det, der står, er så logisk. Jeg synes, at det er så logisk med begrundelsen for de stående udvalg, at man også måtte kunne føre det over på ligestillingsspørgsmål.

Så det er o.k., at man er imod. Jeg kan ikke engang sige, at hr. Helge Adam Møller er imod ligestilling, men han er imod, at man gør noget aktivt for at samle det et sted, hvor man kan diskutere ligeløn, hvor vi kan diskutere, hvorfor der overhovedet ingen udvikling sker på det område, og hvorfor der ingen udvikling sker i forhold til kvinderne på topposterne i det private erhvervsliv, i det offentlige og i kommunerne. Det gør der ikke, og det var sådan noget, man f.eks. kunne bruge sådan et udvalg til.

Kl. 14:08

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning bliver henvist til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) Forhandling om redegørelse nr. R 7: Ministeren for ligestillings redegørelse for ligestilling 2008 og perspektiv- og handlingsplan for ligestilling 2009.

(Anmeldelse 27.02.2009. Redegørelsen givet 27.02.2009. Meddelelse om forhandling 27.02.2009).

Kl. 14:08

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil gerne starte denne ligestillingsredegørelsesdebat, vi skal have her i dag, med at sige tak til ligestillingsministeren for en god og konkret perspektiv- og handlingsplan 2009 på ligestillingsområdet.

I Venstre hilser vi det velkommen, at der med planen sættes 15 konkrete mål for ligestilling frem til 2015, og det er vel at mærke 15 meget væsentlige områder, 15 meget ambitiøse områder, hvor regeringen jo også forpligter sig til at der skal ske en konkret udvikling.

I Venstre hilser vi det velkommen, at den her perspektiv- og handlingsplan ikke bare lægger op til, at vi nu sætter nogle mål for det kommende år, for vi ved alle sammen, at udvikling og resultater også på ligestillingsområdet forudsætter, at vi ikke hvert år sætter nye mål, at vi ikke hvert år vender kajakken hundrede og firs grader, men at vi i stedet for holder fast også ved de lange, seje træk.

Derfor glæder det os i Venstre, at vi nu sætter 15 helt konkrete mål og områder, hvor vi systematisk skal måle på ligestillingen i Danmark og måle, hvordan det går, hvor det går fremad, hvor der skal mere til, og hvor det beklageligvis er gået helt i stå.

Ligestillingsdebatten her i 2009 er jo i høj grad ikke en enkeltsagsdebat, den handler ikke udelukkende om 2-3 konkrete ændringer i samfundet. Det er en debat, som strækker sig politisk meget videre omkring.

Ligestilling er også holdningsbearbejdelse i det danske samfund. Ligestillingsdebatten handler også om, at cheferne opfordrer de mandlige ansatte til at tage deres del af barselorloven og gør det til normen på arbejdspladsen, at både kvinder og mænd tager aktivt del i nogle måneder af deres barns første leveår. Man udelukker heller ikke på forhånd kvinder fra at nå topstillinger, fordi man tror, de ikke er interesse-rede, når de har børn og familie, der skal passes og plejes.

På samme måde er vi også nødt til at have fokus på, at når der skal udpeges personer til bestyrelsesposter, må der ikke ligge en automatreaktion til grund for udpegningen; vi må sikre, at det bliver synliggjort, at det, for at den gode bestyrelse kan fungere, også ofte kræver, at der bliver kigget på tingene både fra den ene og den anden side. Det ved vi også fra de undersøgelser, der er lavet om mangfoldighed i bestyrelsesarbejdet.

Ud over det med flere kvinder i bestyrelserne kommer det på tale med flere kvinder i politik og i høj grad i kommunalpolitik. Der er ingen tvivl om, at det er et demokratisk problem, hvis den valgte forsamling ikke bredt afspejler den befolkningsgruppe, den skal repræsentere. Det er jo ikke nødvendigvis, fordi kvinder stemmer på kvinder og mænd stemmer på mænd, men vi ser desværre en tendens til, at der ikke er kvinder nok, der stiller sig til rådighed på listerne til kommunalvalget. Og derfor er vi i Venstre glade for det fælles initiativ, der er taget, og som ligestillingsministeren har sat sig i spidsen for, for at sikre, at vi forhåbentlig får flere kvinder i kommunalpolitik. Det er vigtigt, at vi får løftet procentdelen af kvinder fra de lidt over 27 pct., der i dag er repræsenteret i kommunalbestyrelserne, til et væsentlig højer tal. Og det er også vigtigt, at vi tager fat i alle partier og opfordrer kvinderne til at være mere aktivt til stede på vores lister.